

A petrováci kőecske

Bács megyében, Újvidékhez egy postai állomásnyira fekszik egy csinos mezőváros, Petrovác. Hétezer lelket meghaladó lakosai mind lutheránus tótok, szorgalmas földmívelő nép. A község határa egészen sík, sem dombja, sem erdeje, sem köve.

A múlt század vége felé a petrováci határban a szántóföldeken egy kő hanyódott; mesgyekőnek használták, hol itt, hol ott. A nép élénk képzelme hasonlatosságot látott benne, kőkecskének nevezte. Történt, hogy a petrováciak, mint fuvarosok Pestre mentek fel. Ott valami úr, ma már megnevezni nem tudják, azt kérdezte tőlök, van-e határukban valami határkő, meg van-e még a kőecske? S midőn megtudá, hogy ott hanyódik, megalkudott az egyik fuvarossal, hogy vigye azt fel neki Pestre. El is vitte.

Az úton sokat tépelődött a paraszt, mire való lesz annak az úrnak az a darab kő? Csak akkor bámult el, mikor az az úr szeme láttára kibontotta a követ, s az teli, de teli volt arannyal. Annak az úrnak elődei, mikor a törökök elől menekültek, abba a kőbe rejték el aranyaikat. Hej ha azt a petrováciak tudták volna, mit rejt az a kő?

Forrás: Békésmegyei közlöny, 1879. 6. évfolyam, 114. szám 1.

https://library.hungaricana.hu/hu/view/BekesmegyeiKozlony_1879_2/?pg=160&layout=s

Petróc (korábban Petrovác) Bácskában, Újvidéktől 22 kilométerre északnyugatra, a Begej folyó mentén fekszik. A 18. században Pest vármegyéből evangélikus tót jobbágy családokat telepítettek ide, akik mindmáig a település lakosságának zömét adják. Napjainkban a Vajdaság egyetlen szlovák többségű települése.